

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **K. B.**, zastoupeného JUDr. Růžnou Vojtovou, advokátkou se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 10, proti žalovanému **Státnímu pozemkovému úřadu**, se sídlem v Praze, Husinecká 1024/11a, za účasti Ing. S. Ž., bytem H. Ž., M. S. 303, o přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 26.6.2012 č.j. 111815/2012-MZE-13311, ve věci návrhu komplexních pozemkových úprav,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 zákonem č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů na Státní pozemkový úřad – dále jen žalovaný) ze dne 26.6.2012 č.j. 111815/2012-MZE-13311, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Nový Jičín ze dne 23.2.2012 č.j. 35696/2012-MZE-130771, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Nový Jičín ze dne 31.10.2011 č.j. 136392/2011-MZE-130771 tak, že mu bylo v plném rozsahu vyhověno a schválený návrh pozemkových úprav se změnil způsobem specifikovaným ve výroku tohoto rozhodnutí.

V podané žalobě žalobce vznesl tyto žalobní body:

- 1) Správní orgán I. stupně měl za situace, kdy žalobce vzal své odvolání zpět a kdy byly provedeny úpravy návrhu pozemkových úprav, odvolací řízení zastavit, předložit upravený návrh pozemkových úprav k novému vyjádření žalobci a dát mu možnost se vyjádřit, což neučinil.
- 2) Napadené rozhodnutí žalobce nepokládá za správné, neboť vychází z nepravdivých a nepřesných informací ohledně účasti žalobce na vytyčování hranic pozemků sousedících s pozemky manželů Žárských.
- 3) Napadené rozhodnutí nerespektuje námitku k pozemku parc. č. X, který není použitelný jako orná půda.

Žalovaný ve vyjádření uvedl k prvnímu žalobnímu bodu, že pozemkový úřad postupoval zcela v souladu s ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), když na základě projednání připomínek žalobce a zpětvzetí odvolání žalobci plně vyhověl a autoremedurou vydal rozhodnutí ze dne 23.2.2012 č.j. 35696/2012-MZE-130771. K třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalobce na základě projednání jím uplatněných připomínek (viz zápis ze dne 24.8.2011) vyslovil souhlas s návrhem nového uspořádání pozemků, čímž mj. souhlasil se zařazením pozemku parc. č. X do obvodu pozemkových úprav. Odvolání žalobce proti rozhodnutí č.j. 136392/2011-MZE-130771 neobsahuje námitku vztahující se k pozemku parc. č. X. Tato námitka byla uplatněna až po vydání rozhodnutí č.j. 35696/2012-MZE-130771. Dále žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správních spisů, zejména pokud jde o problematiku vyměření hranic pozemků žalobce. Listiny, které dokladují opakovaná jednání pracovníků pozemkového úřadu s žalobcem, prokazují, že žalobce nebyl při jednání o pozemkových úpravách oklamán, jak uvádí následně v žalobě. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.r.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě.

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že v posuzované věci byly na základě požadavku stavebníka Ředitelství silnic a dálnic ČR za účelem provedení pozemkových úprav z důvodu výstavby dálnice D47 zahájeny komplexní pozemkové úpravy (dále jen KPÚ). Řízení bylo zahájeno veřejnou vyhláškou ze dne 12.12.2005 č.j. PÚ/2778/05/Kva,Hru-5.1.2. Součástí zpracování návrhu KPÚ bylo zjišťování průběhu hranic obvodu pozemkových úprav. K tomuto účelu byla jmenována komise v souladu s § 59 odst. 5 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 139/2002 Sb.). Vlastníci pozemků byli vyzváni k účasti na zjišťování průběhu hranic. Pozemkový úřad zabezpečil vypracování soupisu nároků vlastníků pozemků v souladu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 139/2002 Sb. Návrhu KPÚ předcházelo zpracování plánu společných zařízení. Následně byly vlastníkům pozemků navrženy nové pozemky tak, aby odpovídaly původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou a vzdáleností. S žalobcem byl návrh nového uspořádání pozemků opakovaně projednán ve dnech 22.2.2011 a 3.3.2011, kdy mu byly předloženy dvě varianty návrhu uspořádání jeho pozemků, avšak s žádnou z nich nesouhlasil. Na dalším jednání dne 4.4.2011 si vybral jednu z variant a podepsal souhlas s tímto uspořádáním pozemků. Konečný návrh nového uspořádání pozemků byl vystaven k veřejnému nahlédnutí dne 3.6.2011 s poučením, že případné námitky lze uplatňovat po dobu 30 dnů počínaje dnem 3.6.2011. Žalobce vyslovil svůj nesouhlas s novým uspořádáním pozemků dne 21.6.2011. Pozemkový úřad projednal s žalobcem nové uspořádání jeho pozemků dne 24.8.2011. Závěrečné projednání pozemkových návrhů KPÚ proběhlo dne 19.7.2011, přičemž souhlas s návrhem vyjádřili vlastníci 95,5 % výměry pozemků. Následně vydal pozemkový úřad rozhodnutí ze dne 31.10.2011 č.j. 136392/2011-MZE-130771, jímž byl návrh KPÚ schválen. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 16.11.2011 odvolání, v němž vyjádřil nesouhlas se zalesněním pozemků parc. č. X a části p.č. 1068/12 a nesouhlas s návrhem přístupové cesty p.č. X na pozemku p.č. X. Na jednání dne 15.12.2011 byla s žalobcem dohodnuta změna ve zpřístupnění pozemků. Tyto změny v plánu společných zařízení projednal pozemkový úřad s dotčenými vlastníky a s žalobcem opětovně dne 23.1.2012, kdy mu bylo současně vysvětleno, že řešení zalesnění pozemku p.č. X a p.č. X je v souladu se schváleným územním plánem obce. U tohoto jednání pak žalobce vzal zpět část odvolání, a to ohledně pozemků p.č. X a p.č. X. Následně byla sborem zástupců projednána změna v plánu společných zařízení a poté schválena Zastupitelstvem obce Hladké Žitovice (dne 9.2.2012). V rámci jednání ze dne 26.1.2012 bylo s žalobcem ujednáno, že firma zpracovávající KPÚ provede na své náklady nad rámec činnosti související s KPÚ vytyčení hranic pozemku mimo obvod pozemkových úprav, a to dle požadavku žalobce. Vytyčení hranice nových pozemků žalobce bylo provedeno 30.1.2012 a žalobce s ním byl seznámen téhož dne. Na dalším jednání dne 1.2.2012 se žalobce dohodl se zpracovatelem KPÚ za přítomnosti dvou zástupců pozemkového úřadu na vytyčení pozemku p.č. X, který leží v intravilánu obce (mimo obvod KPÚ) a zároveň podepsal návrh nového uspořádání pozemků. Vlastní vytyčení pozemku nad rámec činností spojených s prováděním KPÚ proběhlo dne 1.3.2012. Na základě vyhovění požadavkům žalobce vydal pozemkový úřad dne 23.2.2012 formou autoremedury rozhodnutí č.j. 35696/2012-MZE-130771, podle kterého se schválený návrh KPÚ mění v části týkající se pozemků na LV č. X, X,X, X a X. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítl, že nesouhlasí s tím, aby do pozemkových úprav byl začleněn pozemek p.č. X a veden jako orná půda, kdy tento pozemek je neplodný, rostou na něm osmdesátileté stromy a nemůže být užíván jako orná půda. Dále uvedl, že vlastnická hranice mezi panem Ž. nebyla vytyčena za účasti žalobce, i

když o to žádal. Dále požadoval vysvětlení, proč pan Ž. užívá část pozemku p.č. X, na níž byl vybudován v rámci meliorací vrt, a jak je možné, že pan Ž. čerpá vodu z tohoto vrtu pro hospodářské účely. Rovněž vyslovil nesouhlas s nově navrženou vlastnickou hranicí mezi panem V. a panem Z., když je nepřijatelné, aby nově navržená hranice nebyla projednána s žalobcem jako předchozím vlastníkem. S odvolacími námitkami se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal tak, že ohledně pozemku parc. č. X poukázal na písemný souhlas žalobce s umístěním tohoto pozemku v obvodu KPÚ. K námitce týkající se vytyčení hranice pozemku parc. č. X s panem Ž. uvedl, že podle zápisu o vytyčení ze dne 1.3.2012 byla hranice tohoto pozemku vytyčena téhož dne společností AZ GEON s.r.o., kdy se zástupce firmy se sešel s odvolatelem ve 12:35 hod. a společně prošli nově vytyčené body parcely. Následně vznesl žalobce požadavek ohledně pozemku se studnami a jeho zahrnutí do obvodu KPÚ a zápis o vytyčení v důsledku toho odmítl parafovat. Ze zápisu je však jednoznačné, že odvolatel byl se zaměřením pozemku seznámen a jeho nově vznesená připomínka se netýká účasti na vytyčení pozemku, ale zcela jiného požadavku. Požadavek ohledně pozemku parc. č. X, na němž se nachází vrt, z něhož dle žalobcova tvrzení užívá vodu pan Ž., je bezpředmětný, neboť tento pozemek se nachází mimo obvod KPÚ, takže nesouvisí s předmětem jednání. K odvolací námitce ohledně vlastnické hranice mezi panem V. a panem Z. pozemkový úřad uvedl, že tito dva vlastníci ke vzájemné hranici mezi svými pozemky nevznesli žádné připomínky a námitku odvolatele nelze považovat za opodstatněnou, protože se nejedná o jeho právní zájem. Žalovaný rovněž zdůraznil, že žalobce dne 1.2.2012 udělil písemný souhlas s novým uspořádáním pozemků.

U ústního jednání před krajským soudem žalobce upřesnil, že v průběhu správního řízení vůči němu bylo velmi nevhodným způsobem postupováno ze strany technických pracovníků, kteří zaměřovali pozemky a ze strany manželů Ž. Žalobce uvedl, že byl dokonce fyzicky napaden synem paní Ž. a v této věci proběhlo přestupkové řízení. Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil, že to nebyli pracovníci správního orgánu, kteří by se vůči žalobci chovali uvedeným způsobem. Postup pracovníků správního orgánu vůči žalobci je ve správním spise vždy řádně zaprotokolován nebo zadokumentován včetně poučení, jehož se žalobci dostalo, takže má za to, že procesní práva žalobce nebyla správním orgánem žádným způsobem omezena. Dále poukázal na ust. § 12 odst. 2 zákona č. 139/2002 Sb., podle kterého k vytyčení hranic pozemků nemohl správní orgán na základě požadavku žalobce přistoupit, neboť rozhodnutí o pozemkových úpravách dosud nebylo v právní moci, takže vyměření pozemků bylo iniciativou firmy, která pozemkové úpravy připravovala za účelem odstranění nesrovnalostí uváděných žalobcem a s vlastním postupem správního orgánu neměla nic společného.

Podle ust. § 9 odst. 20 zákona č. 139/2002 Sb. zpracovatel návrhu je povinen v průběhu jeho zpracovávání projednávat nové uspořádání pozemků s dotčenými vlastníky pozemků. Svůj souhlas, případně nesouhlas, vlastníci potvrdí podpisem na soupisu nových pozemků.

Podle ust. § 9 odst. 23 téhož zákona souhlasy učiněné podle tohoto zákona mohou vlastníci pozemků, popřípadě jejich právní nástupci vzít zpět jen se souhlasem pozemkového úřadu.

Podle ust. § 11 odst. 1 věty druhé téhož zákona o vystavení návrhu pozemkový úřad vyrozumí známé účastníky a současně jim sdělí, že v této době mají poslední možnost uplatnit k návrhu své námitky a připomínky u pozemkového úřadu. K později podaným námitkám a připomínkám se nepřihlíží.

Podle ust. § 12 odst. 2 věty první téhož zákona pozemkový úřad zabezpečí, aby nové uspořádání pozemků bylo vytyčeno a označeno v terénu podle potřeby vlastníků, a to nejdříve po nabytí právní moci rozhodnutí podle § 11 odst. 8.

První žalobní námitku krajský soud důvodnou neshledal. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce skutečně své odvolání ze dne 16.11.2011 zčásti vzal zpět (zápis z jednání ze dne 23.1.2012). Žalobcova námitka, že po zpětvzetí odvolání mělo být řízení zastaveno, je neopodstatněná, neboť ve smyslu ust. § 91 odst. 3 správního řádu „...pokud odvolatel vzal podané odvolání zpět, řízení o odvolání je zastaveno dnem zpětvzetí odvolání... O skutečnosti, že řízení bylo zastaveno, správní orgán vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu a vyrozumí se o něm odvolatele...“ Z obsahu správního spisu je částečné zpětvzetí odvolání seznatelné a žalobce jako odvolatel si byl zcela jistě svého úkonu částečného zpětvzetí vědom, zvláště když protokol z jednání podepsal. Jelikož jiný odvolatel ve věci nebyl, nebylo koho o částečném zpětvzetí vyrozumět. Součástí správního spisu sice není deklaratorní usnesení správního orgánu o částečném zastavení řízení, to je však pouze formální nedostatek spojený s vedením spisu, který se žalobcových práv nijak nedotýká a nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud jde o předložení upraveného návrhu v části, v níž žalobce na odvolání setrval, obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že nový návrh reagující na konkrétní odvolací námitky žalobce, byl s žalobcem opakovaně projednán, a to dne 15.12.2011 a 23.1.2012 a žalobce měl možnost se k němu vyjádřit. Dle zápisu z jednání konaného dne 26.1.2012 se žalobce účastnil také vytyčení nově navrženého uspořádání pozemků ve zbylé části odvolání, v níž mu bylo plně vyhověno (tj. ohledně přístupných cest VPC 04 a HPC 04). V této části proto uplatněná žalobní námitka nekoresponduje s obsahem správního spisu a krajský soud ji proto neshledal opodstatněnou.

Druhá žalobní námitka vztahující se k vytyčení hranic s pozemky zúčastněné osoby pana Žárského byla shledána zcela nepřipadnou. Jak správně zdůraznil žalovaný, podle ust. § 12 odst. 2 věty první zákona č. 139/2002 Sb. pozemkový úřad přistupuje k vytyčení pozemků a jejich označení v terénu pro potřeby vlastníků nejdříve po nabytí právní moci rozhodnutí o pozemkových úpravách. V posuzované věci však tento zákonný předpoklad nebyl dán, když rozhodnutí správního orgánu právě v důsledku odvolání žalobce dosud nebylo v právní moci, takže pozemkový úřad k vytyčení pozemků přistoupit nemohl.

Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané (zápis z jednání ze dne 23.1.2012, zápisy z vytyčení hranic pozemků sepsané jednatelem společnosti AZ Geon s.r.o. Ing. S. dne 30.1.2012 a dne 1.3.2012), že vytyčení pozemků bylo iniciativou pracovníků projekční firmy, která je prováděla také na vlastní náklady. Tento postup lze tedy označit za vstřícný krok pracovníků projekční firmy vůči žalobci nad rámec povinností zhotovitele, tj. postup zcela mimo vlastní správní řízení. Jelikož se druhá žalobní námitka týká účasti žalobce na vytyčování hranic pozemků sousedících s pozemky manželů Ž., týká se skutečností, jež nebyly součástí správního řízení a ani postupu správních orgánů, a proto se jí krajský soud nezabýval.

Za zcela nedůvodnou považuje krajský soud také námitku vznesenou žalobcem u ústního jednání před krajským soudem, kdy uvedl, že v průběhu správního řízení bylo vůči němu nevhodně postupováno ze strany technických pracovníků zaměřujících pozemky a ze strany manželů Ž., kdy byl dokonce fyzicky napaden synem paní Ž. Tento žalobní bod se vztahuje k postupu jiných subjektů než správního orgánu, a ten nemůže být předmětem soudního přezkumu. Z tohoto důvodu krajský soud také zamítl důkazní návrh účastnického výsledku žalobce, který se chtěl vyjádřit k průběhu fyzického incidentu. Krajský soud neshledal ani důvod vyslyšet žalobce k průběhu jednání ze dne 23.1. a 26.1.2011, když jejich průběh je zadokumentován zápisy z těchto jednání a žalobce oba tyto zápisy podepsal. Obsah obou zápisů je srozumitelný, časově, obsahově i logicky zapadá do kontextu správních spisů.

Ani poslední žalobní námitku krajský soud důvodnou neshledal. Ve smyslu ust. § 11 odst. 1 věty druhé zákona č. 139/2002 Sb. se mohou účastníci řízení vyjádřit k obsahu návrhu pozemkových úprav v rámci jejich vystavení a v této době mají také poslední možnost uplatnit své námitky a připomínky s tím, že k později podaným námitkám a připomínkám se nepřihlíží. Žalobce žádnou připomínku k uvedenému pozemku v průběhu vyvěšení návrhu neučinil. Jeho námitky ze dne 21.6.2011 doručené správnímu orgánu dne 13.7.2011, jež byly předmětem následujících jednání, neobsahují nesouhlas ve vztahu k pozemku p. č. X. Tento pozemek žalobce neoznačil ani jako předmět svého odvolání, které podal dne 16.11.2011. Jelikož rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 23.2.2012 č.j. 35696/2012-MZE-130771 bylo vydáno v rámci autoremedury, jsou jeho předmětem pouze ty pozemky, ve vztahu k nimž žalobce uplatnil své odvolání proti schválenému návrhu KPÚ. Námitka směřující proti zahrnutí pozemku p.č. X do KPÚ však nebyla předmětem podaného odvolání, takže nemůže být ani předmětem následného odvolání proti autoremedurnímu rozhodnutí. De facto by totiž znamenala rozšíření původního odvolání, což v rámci autoremedury není možné.

S ohledem na nedůvodnost žalobních bodů krajský soud podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se nároku na náhradu nákladů řízení vzdal.

Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud, případně na její návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. V posuzované věci podle obsahu soudního spisu žádné takové skutečnosti nenastaly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 17. září 2014

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu